

Sygnatura akt VI Ka 593/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **7 października 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Ziębiński

Sędziowie SSO Ewa Trzeja-Wagner

SSO Bożena Żywiol (spr.)

Protokolant Anna Piaskowy

przy udziale Jolanty Mandziej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r.

sprawy **L. K.** ur. (...) w J.,

syna A. i Z.

oskarżonego z art. 233§1 i 6 kk, art. 233§1 i 6 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 kwietnia 2014 r. sygnatura akt IX K 755/13

na mocy art. 437 k.p.k., 438 k.p.k., 624 § 1 k.p.k.

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

-za przestępstwo przypisane oskarżonemu w pkt 1, na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza mu grzywnę w ilości 40 / czterdzieści/ stawek dziennych, przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej wynosi 10 /dziesięć/ złotych,

-za przestępstwa przypisane oskarżonemu w pkt 2, na podstawie art. 33 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu grzywnę w ilości 40 /czterdzieści/ stawek dziennych, przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej wynosi 10 / dziesięć/ złotych,

-na podstawie art. 91 § 2 kk łączy oskarżonemu wymierzone wyżej grzywny i orzeka karę łączną grzywny w ilości 60/ sześćdziesiąt/ stawek dziennych, przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki dziennej wynosi 10/dziesięć/ złotych,

-uchyla pkt 5;

2. w pozostałej części utrzymuje wyrok w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9 kwietnia 2014r., sygn.akt IX K 755/13, apelację wniósł Prokurator.

Zaskarżył orzeczenie na niekorzyść oskarżonego L. K., w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Zarzucał obrazę prawa materialnego, a to art. 33 § 2 kk polegającą na niesłusznym zastosowaniu tego przepisu w pkt 5 wyroku i, co za tym idzie, orzeczenie kary grzywny pomimo tego, że podstawą do orzeczenia kary łącznej grzywny winien być przepis art. 91 § 2 kk, a nadto poprzez wymierzenie kary grzywny bez wskazania, do którego z czynów się ona odnosi, podczas gdy sąd winien orzec grzywnę zarówno za przypisane oskarżonemu przestępstwo, jak i ciąg przestępstw, a następnie na podstawie art. 91 § 2 kk wymierzyć łączną karę grzywny.

W oparciu o taki zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu za przestępstwo i ciąg przestępstw, na podstawie art. 33 § 2 kk, kar grzywien w ilości po 40 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, orzeczenie na podstawie art. 91 § 2 kk kary łącznej grzywny w ilości 60 stawek dziennych po 10 zł stawka i uchylenie pkt 5 wyroku.

Apelacja jest uzasadniona.

W zaskarżonym wyroku sąd wymierzył oskarżonemu - któremu przypisał popełnienie /przy działaniu z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej/ przestępstwa z art. 233 § 1 i 6 kk oraz ciągu przestępstw z art. 233 § 1 i 6 kk - karę grzywny w oparciu o przepis art. 33 § 2 kk, jednak bez wskazania, których czynów dotyczy ta kara.

Trafnie wskazał apelujący, iż zgodnie z art. 33 § 2 kk obok kary pozbawienia wolności sąd może wymierzyć grzywnę, jeśli oskarżony dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, lub korzyść taką osiągnął. Tak więc taka kara grzywny odnosi się do konkretnego czynu popełnionego we wskazanych warunkach.

Tymczasem, jak to już podniesiono, Sąd Rejonowy nie wskazał, którego z czynów dotyczy wymierzona oskarżonemu w pkt 5 kara grzywny.

Ponieważ sąd meriti prawidłowo ustalił, iż oskarżony w każdym przypadku działał z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej zasadnym było wymierzenie mu, na podstawie art. 33 § 2 kk, kary grzywny zarówno za popełnienie przestępstwa wskazanego w pkt 1 zaskarżonego wyroku jak i za ciąg przestępstw przypisanych oskarżonemu w pkt 2 zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy dzieląc wnioski apelującego wymierzył zatem L. K. takie kary, w wysokości postulowanej przez skarżącego, to jest po 40 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej na 10 zł.

Kary te przystają do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynów, a nadto uwzględniają wysokość osiągniętej korzyści, jak i potencjalne możliwości płatnicze i stan majątkowy sprawcy.

Wymierzenie dwóch kar grzywien zobowiązywało do orzeczenia kary łącznej, której wysokość ukształtowano na zasadzie asperacji uwzględniając związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy czynami.

Konsekwencją takiej reformacji było uchylenie pkt 5 wyroku Sądu Rejonowego, gdyż to orzeczeniem w nim zawartym doszło do obrazę prawa materialnego.

W całym pozostałym zakresie, niekwestionowanym w apelacji, zaskarżony wyrok, jako prawidłowy, utrzymano w mocy.

Oskarżonego, na zasadzie słuszności, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.